

1884-10-27

ἡμεῖς ἔχοντες ἄξιον τιμῆς ἑαυτοῦ ἡμεῖς ἄξιον τιμῆς ἑαυτοῦ 35

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10247>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΤΟΣ Α΄.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΑΡΙΘ. 35.

Συνδρομή υποχρεωτική έτησια προπληρωτέα εν Κύπρω Σελ. 8. Έν τῷ ἔξωτερικῷ Σελ. 12.

*Άρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Είδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπήν.

Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δέον νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ, Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩΙ εἰς Λεμεσό.

Editor S. HOURMOUZIOS LIMASSOL.

Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σοι προξενεῖ ἐντραπήν, διότι γρήγορα ἢ ἄργά θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

27, ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1884

ΘΗΚΟΤΗΣ ΑΝΕΥ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ ΔΕΝ ΔΥΝΑΤΑΙ ΝΑ ΥΠΑΡΧΗ.

Δὲν εἶμαι ἔγω ὅστις σὰς ἔλεγα τὴν ἄλλην φωνάν, ὅτι αὐτὴ ἡ ψυχρότης πρὸς τὴν θρησκείαν ἢ ὁποία μᾶς ἐπλακωσεν ἔλαυς ὡς φῶρα καὶ ὅσον πάγει ἀπλώνει, ὀλίγον κατ' ὀλίγον θὰ μᾶς διώξῃ τὴν ἠθικὴν καὶ θὰ καταστήσωμεν νὰ τὴν γυρεύωμεν μὲ τὸ κηρί, χάριν περιεργείας μόνον διὰ νὰ τὴν ἰδοῦμεν, καὶ νὰ μὴ τὴν εὐρίσκωμεν; Δὲν εἶμαι ἔγω ὅστις σὰς ἔλεγα, ὅτι ἂν ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον ἡ θρησκεία μεταβάλλεται αὐτὸς ἀμέσως εἰς θηρίον, ἀφοῦ μάλιστα ἔχομεν μὲ αὐτὰ στενὴν συγγένειαν, καὶ ὅτι μὲ αὐτὴν τὴν ψυχρότητά μᾶς πρὸς τὴν θρησκείαν θὰ γίνωμεν ἀφορμὴ νὰ χαλάσῃ τὸ ὠραῖον οἰκοδόμημα τῆς ἠθικῆς καὶ δὲν θὰ ἔμπορῶμεν πιά νὰ τὸ κτίσωμεν μὲ ἄλλα θεμέλια; τί; δὲν τὰ εἶπα αὐτά; παρατηρήσατε εἰς τὸν ἀριθ. 9 τῆς «Σαλπιγγος». Ἐσυνειθίσατε πλέον σεῖς νὰ βάλλετε ἀπὸ τὸνα καὶ νὰ βγάλλετε ἀπὸ τ' ἄλλο καὶ ὄχι «Σαλπιγγε», παρὰ οὔτε παπᾶς ἔς τὸ φτι ἂν σὰς πῆθ' ἀκούσητε οὔτε διάκος ἔς τὸ κεφάλι· ἀλλὰ ὅσον σεῖς ἐβάλατε τὸ πείσμα νὰ παίξετε τὸν κωφόν, ὅσον κ' ἐγὼ θὰ σὰς φωνάζω δυνατώτερα, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα θὰ ἦνε, ὅτι θὰ ἀκούῃ ὁ κόσμος τὰς φωνάς μου καὶ θὰ λέγῃ, «μὰ ἐκεῖνοι οἱ ἄνθρωποι ἂν δὲν φοβοῦνται Θεὸν καὶ ἂν δὲν ἐντρέπωνται ἄνθρώπους, τοῦλάχιστον διὰ νὰ μὴ τοὺς ζαλίξῃ πρέπει νὰ τὸν ἀκούσουν» αὐτὸ χωρὶς ἄλλο θὰ ἦνε τὸ ἀποτέλεσμα.

Λοιπὸν ὅταν σὰς ἔλεγα αὐτὰ τὰ ἐνομίσετε παρκαμύθια, διότι τὰ ἔλεγα ἐγὼ πάρτε τὴν «Ν. Ἡμέραν» τῆς 13)25 Ὀκτωβρίου καὶ διαβάτε εἰς τὴν Ἐπιφυλλίδα μίαν ἐπιστολὴν τοῦ Κ. Ι. Σκαλτσούνῃ ὁ ὁποῖος ἐξέδωκεν ἐκεῖνο τὸ ὠραῖον βιβλίον «Θρησκεία καὶ Ἐπιστήμη» ἀπὸ τὸ ὁποῖον εἶνε ἀνάγκη νὰ τρομηθευθῇ κάθε ἕνας ὁ ὁποῖος ἔχει καὶ τὴν μικροτέραν ψυχρότητα πρὸς τὴν θρησκείαν, καὶ νὰ ἐνοήσητε ὅτι «ἡ ἠθικὴ εἶνε ὄνομα κενὸν νοήματος ἂν δὲν ἔχη θρησκευτικὴν βᾶσιν». Ἐκ τῆς ὠραίας αὐτῆς ἐπιστολῆς ἡ ὁποία δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς μία περίληψις τοῦ βιβλίου τοῦ Κ. Ι. Σκαλτσούνῃ, θέλετε γνωρίσει, ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ μεγαλειότεροι ἄθεοι ἠναγκάστησαν νὰ ὁμολογήσουν τὸ σφάλμα των καὶ νὰ παραδεχθῶσιν ἐπὶ τέλους τὴν ὑπαρξίν ἐνός ἀνωτάτου ὄντος τὸ ὁποῖον ἔπλασε τὰ πάντα καὶ ὅτι ἐν Γαλλίᾳ ὅπου ἐπροχώρησεν ἡ ἀθεΐα, ἤρχισε νὰ καταρρέῃ ἡ ἠθικὴ.

Ἡμεῖς ἐν Κύπρῳ εὐτυχῶς δὲν ἐπροχωρήσαμεν ἔως ἐδῶ, ἀλλὰ τοῦτο τὸ λέγομεν διὰ μερικὸς νέους φουσκωμένους οἱ ὁποῖοι ἀφοῦ ἔμαθαν πέντ' ἔξη γράμματα ἐπέτασεν ὁ νοῦς των κ' ἐγύρισεν ὄλον τὸν οὐρανὸν καὶ δὲν ἀπήντησεν εἰς κανὲν μέρος αὐτὸ τὸ ἀνώτατον ὄν καὶ ἐπειδὴ δὲν τὸ ἀπήντησε βεβαίως δὲν ὑπάρχει· καὶ ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει, ἡ θρησκεία εἶνε κατὰ πόσηνον πράγμα λέγουν ὁ σκοπὸς τῆς θρησκείας εἶνε, λέγουν, ἡ ἠθικὴ ἀμα ἠθικὴ ὑπάρχει, ἡ θρησκεία εἶνε περιττὴ καὶ τοιοῦτοτρόπως ὄχι μόνον ἀδιαφοροῦν περὶ τὰ θρησκευτικὰ, ἀλλὰ

ζητοῦν καὶ ἀφορμὰς νὰ διάξουν κ' ἄλλους διὰ νὰ δείξουν, ὅτι ἔχουν γνώσεις ὑψηλὰς φιλοσοφικὰς, ἐκεῖνοι δὲ οἱ ἄλλοι οἱ ὁποῖοι φαντάζονται, ὅτι καὶ εἶνε, τοὺς πιστεύουν ἔτσι ἔς τὰ στραβά καὶ τοὺς ἀκολουθοῦν.

Ἄλλὰ Κύριοι Φιλόσοφοι! ἀναγνώσατε λοιπὸν τὴν «Θρησκεία» καὶ Ἐπιστήμη» τοῦ Κ. Ι. Σκαλτσούνῃ, καὶ εὐαρεστήθητε γ' ἀντιτάξητε καὶ σεῖς ὡς ἰσνάρι των ποῦ εἴθε τὰς θεωρίας σας καὶ ν' ἀποδείξητε, ὅτι ἄνευ θρησκείας δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἠθικὴ, ὡς π. χ. ἄνευ συκῆς σῦκα, ἢ ἄνευ μηλέας μῆλα· ἀποδείξατε ψευδομένους τοὺς μεγαλειότερους φυσιολόγους τῆς ἐποχῆς μᾶς οἱ ὁποῖοι μᾶς βεβαίονουν, ὅτι «ὅσον τις ἐμβυθῆναι εἰς τὰς φυσικὰς μελέτας, τόσον πείθεται, ὅτι ὑπάρχει πανσοφον, παντοδύναμον ἄπειρον καὶ ἀκατάληπτον ὄν ἀποκαλιπτόμενον ἐν τοῖς θεοῖς καὶ θηρυμαίοις αὐτοῦ ἔργοις».

Ἀπαντήσατε εἰς τὸν διάσημον βιολόγον καὶ Πρύτανιν τοῦ ἐν Παταβίῳ πανεπιστημίου Κ. Φίλιππον Λουστάναν λέγοντα «Προσέξατε μήποτε ἐνισχύσητε τὴν ἰδέαν, ὅτι δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἠθικὴ ἄνευ θρησκείας.»

Ἀπαντήσατε εἰς τὸν περιώνυμον φυσιολόγον Ἀλβέρτον Χάλλερ ὁ ὁποῖος λέγει «Τὸ πνεῦμα τῆς ἀσεβείας, τὸ δεσπίζον κατὰ τὴν ἐποχὴν μᾶς θὰ ἦτο ἀνεξήγητον ἂν οἱ ἄνθρωποι δὲν ἦσαν κωφοί, ἐπιπόλαιοι, φιλήδονοι· ἡ ἀθεΐα εἶνε λίαν τερπνὴ καὶ ἐπαγωγὸς διὰ τὸν διεφθαρμένον. Τὸ μὴ πιστεύειν εἰς Θεὸν καὶ εἰς τὴν ὑπαρξίν πνευματικῆς καὶ ἀθανάτου

φυγής, τὸ πράττειν τὰ πάντα ἀνευ ἐλέγχου τινός, εἶνε τὸ πρακτικὸν τῆς ἀνθρωπότητος σύστημα, οὐτινος ἢ θεωρία εἶνε ὁ Ὑλισμὸς».

Ἀπαντήσατε εἰς τὸν Ἐρνέστον Ρενάν ὁ ὁποῖος ἐνῶ ἦτο ἄθεος, ἐπὶ τέλους ὡμολόγησεν, «Ἀλλοίμονον εἰς τὴν ἀνθρωπίνην διάνοιαν εἰς ἐπεχειρεῖ νὰ καταδαφίση τὸ θρησκευτικὸν οἰκοδόμημα! Ἔστι Θεὸς ἐν ἡμῖν! Ὁ ἀπλούτερος τῶν θνητῶν ἀκολουθῶν τὴν λατρείαν τῆς καρδίας εἶνε μᾶλλον πεφωτισμένος περὶ τῆς οὐσίας τῶν πραγμάτων, ἢ ὁ ἄθεος ὁ ἀξιῶν νὰ ἐξηγήσῃ τὰ πάντα διὰ τοῦ αὐτομάτου καὶ τοῦ πεπερασμένου. Ὡ Οὐράνιε Πάτερ! Ἀγνοῶ τί ἐπιφυλάττεις εἰς ἡμᾶς τοὺς θνητούς!» κτλ.

Ἀπαντήσατε λοιπὸν Κύριοι νέοι, φιλόσοφοι τῆς Κύπρου, εἰς τοὺς μεγάλους τούτους φυσιολόγους καὶ φιλοσόφους, ἂν θέλετε νὰ τινάξῃτε τὴν κατηγορίαν ἀπὸ πάνω σας, ὅτι, ὄθην, εἰσθε κοῦφοι ἐπιπόλαοι φιλήδονοι, καὶ καθεξῆς, διότι οὕτω μόνον δύναται νὰ ἐξηγηθῇ αὐτὴ ἡ ψυχρότης σας πρὸς τὴν θρησκείαν καὶ δὲν φθάνει ὅπου εἴθε σεις, προσπαθῆτε μὲ ἐκείνον τὸν ἐγωϊσμόν σας καὶ τὴν αὐθάδειάν σας νὰ στραβώσῃτε καὶ ἄλλους.

Οὐδὲν ἔθνος ὑπάρχει εἰς τὸν κόσμον χωρὶς νὰ ἔχῃ μίαν ριανδήποτε ἀνάλογον πρὸς τὰς διανοητικὰς τοῦ δυνάμεις θρησκείαν, τὴν ὁποίαν νὰ λατρεύῃ ἐυλαβῶς, καὶ ν' ἀποδεικνύῃ με τοῦτο, ὅτι αἰσθάνεται τὴν ὑπαρξίν τοῦ Θεοῦ. Μόνοι οἱ φυσιολόγοι ἠθέλησαν νὰ φιλονεικῶσι πρὸ τίνος τὸ πρᾶγμα, σήμερον ὁμῶς ὁμολογοῦν ὅλοι, ὅτι αἱ φυσικὴ μελέται των, ἀποδεικνύουν ἀναγκάτως τὴν ὑπαρξίν ἐνὸς πλαστοῦ καὶ ὅτι ἡ θρησκεία δὲν ἀντιστρατεύεται καθόλου πρὸς τὰς φυσικὰς ἀνακαλύψεις. Ποῖον λοιπὸν τὸ στήριγμά σας; ποῦ αἱ βάσεις τῶν ιδεῶν σας;

Ἡ λοιπὸν ἀνατρέψατε τὰς θεωρίας τῶν φυσιολόγων τούτων, ἢ καθόσον δὲν εὐδοκῆσατε νὰ κάμῃτε τοῦτο, εὐαρεστήθητε νὰ δώσητε ἡμῖν τὴν ἄδειαν νὰ σᾶς θεωρῶμεν ἀνηθικούς, διότι αὐτοὶ μᾶς λέγουσιν «Προσέξατε μήποτε ἐνισχύσητε τὴν ιδεάν ὅτι δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἡ θρησκεία ἀνευ θρησκείας».

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις θὰ ζητήσῃ πίστωσιν ἀπὸ τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων διὰ τὴν ἐκστρατείαν τὴν ὁποίαν θὰ κάμῃ πρὸς ἀπελευθέρωσιν τοῦ Γόρδωνος δέκα ἑκατομμύρια λίρας. Μὲ μεγάλην εὐκολίαν θυσιάζει τὰς λίρας καὶ φαίνεται θὰ τὰς περᾶς

τὴν καμπούραν κανενὸς ποῦ θὰ τὰς βγάλῃ διπλὰς καὶ τριπλὰς. Τόσαι λίραι διὰ ἓνα ἄνθρωπον!!!

— Ὁ Μ. Ἀρμοστής τῆς Αἰγύπτου λόρδος Νόρθφορκ ἀφοῦ ἐγύρισε καὶ εἶδε τὴν Αἴγυπτον, ἔφυγε τῶρα καὶ ἐπιστρέφει εἰς τὴν Ἀγγλίαν νὰ πῆ τί εἶδε καὶ τί ἤκουσε.

— Ὁ Γαλλοσιρικὸς πόλεμος πῆρε φωδιάν. Οἱ Σῖναι ἐνόμιζον ἕως τῶρα, ὅτι ἦτο χωρᾶτὰς ποῦ κάμουν ἢ Γαλλίαν καὶ ἀδιαφοροῦσαν τῶρα ὁμῶς ἐθυμώθησαν καὶ αὐτοὶ καὶ ἐξέδωκαν προκήρυξιν, ὅτι δίδουν μεγάλας χρηματικὰς ἀμοιβὰς εἰς ἐκείνον ποῦ ἤθελε φνεύσῃ Γάλλον ἀξιωματικόν, ἢ ἀρχηγόν, ἢ στρατιώτην, εἰς ἐκείνον ποῦ ἤθελε κυριεύσῃ θωρηκτὸν, κανονιοφόρον, λέμβον, τηλεβόλον· εἰς ἐκείνον δὲ ὅστις ἤθελε δώσει σχεδίου μάχης κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἐνικῶντο οἱ Γάλλοι, δέκα χιλιάδας εἰκοσόφραγκα. Καταλάβετε ἀπὸ τὰς μεγάλας ἀμοιβὰς πόσον δύσκολον εἶνε νὰ εὐρεθῶσι παρὰ τοῖς Σῖναις τέτοιοι ἄνθρωποι.

— Νέξ συνδιάσκεψις εἰς τὸ Βερολίνον θὰ γίνῃ περὶ αὐτῆς τῆς Ἀφρικῆς εἰς τὴν ὁποίαν ὅλα τὰ Βασιλεία τῆς Εὐρώπης ἀπεφάσισαν φαίνεται νὰ κάμουν τζιφλίτζια διὰ ν' ἀλλάσωσι τὸν ἀέρα τὸ καλοκαίρι, καὶ πρέπει νὰ συσκεφθῶσι περὶ τοῦ σχεδίου τῶν τζιφλίτζιων. Ἦνεν ἡ Εὐρώπη γῆν χωρὶς αὐθὲν τὴν καὶ τὴν ἑκαμειδλονμοῖρας. Τὴν πτωχὴν τὴν Τουρκίαν δὲν τὴν ἐρωτᾶ κανεὶς ἄλλὰ καλὰ νὰ πάθῃ· μήπως ἡμᾶς μᾶς ἠρώτησεν ὅταν τῆς κατέβῃ ἔς τὸ κεφάλι νὰ λείψῃ ἀπ' τὴν κεφαλὴν μας;

— Ἡ Ρωσσία, πρέπει νὰ ξεύρετε (σεῖς ποῦ δὲν τὸ ξεύρετε), ἦτο ἀπὸ τοῦ Κριμαῖ κοῦ πολέμου (1856) ἐμποδισμένη νὰ ἔχῃ στόλον εἰς τὴν Μαύρην θάλασσαν. Κατὰ τὸ 1870 ὁμῶς ἀνεφέρθη εἰς τὰς Δυνάμεις ἐναντίον τῆς συνθήκης τοῦ 1856, καὶ τῶ 1871 εἰς τὴν συνδιάσκεψιν τοῦ Αὐνδίνου τῆς ἐδόθη τὸ δικαίωμα νὰ ἔχῃ, ἀλλὰ μέχρι τοῦ Ρωσοσοουικικοῦ πολέμου δὲν ἐπρόφθασε νὰ κάμῃ, καὶ διὰ τοῦτο δὲν εἶχε τότε πολεμικὰ πλοῖα εἰς τὸν Εὐξείνον. Σήμερον λοιπὸν ἔκαμε 3 μεγάλα θωρηκτὰ α'. τὰξως «Αἶκα περίκη» «Σινώπη» καὶ «Τσεμι» τὰ ὁποῖα ἐκόσπισαν 30 ἑκατομμύρια φράγκα, θὰ σχηματίσῃ δὲ καὶ ὁλόκληρον στολίσκοντορπιλλοβόλων· θὰ μᾶς ἀναγκάσῃ λοιπὸν νὰ περιμένωμεν δεῦτερον πόλεμον νὰ δοῦμεν ταῖς πάλλικαργιαῖς τῆς.

— Φαίνεται, ὅτι τῆς Ἀγγλίας τὰ παράσημα δὲν περιάζουν εἰς στήθη τὰ ὁποῖα δὲν φλογίζονται ἀπὸ Μπύρραν, ἢ εἶνε πολὺ ἀκριβὰ καὶ δὲν κάμουν εἰς τὰ πτωχὰ στήθη τῶν Κυπρίων καὶ συμβουλεύει τὴν Τουρκίαν καὶ μᾶς στέλλει ἐκείνη παράσημα. Διὰ νὰ τὴν ἐνθυμώμεθα λοιπὸν, ἢ πτωχὴ Τουρκία μᾶς παρασημοφόρησε τὸν μουφτὴν Ἀχ

μὲτ Ἀσῆμ ἐφένδην, τὸν Ὄσμὰν Νουρῆ ἐφένδην ἐκ Λευκωσίας καὶ πολλοὺς ἄλλους δημογέροντας τῆς Κύπρου· ἀλλὰ δὲν ἐνοήσαμεν διὰ τὰ παλαιὰ ἀνδραγαθήματά των τοῖς παρασημοφόρησεν ἀρὰ γε; διὰ τὰ σημερινά; ἢ σκοπεύουσι νὰ κάμουν ἄρα καὶ τοὺς δίδει θάρρος, δύναμιν καὶ τόλμην;

Ἀκούσατε τί ἔκαμιν ἓνας πατὴρ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἦτο οὗτος προῦχων ἐνὸς χωρίου τῆς Ἐπαρχίας Δωριδος, εἶχε δὲ κόρην ὠραιότατην τὴν ὁποίαν ἠρραβῶνισε μεθ' ἐνός, ὅστις κατότιν τούτου ἦτο ὁ εὐπορώτερος καὶ καλλίτερος ἄλλ' ἢ νεανὶς ἐπαιδὴ ἠγάπα ἄλλον, ἠκολούθησεν ἐκείνον καὶ ἔλειπεν ὀκτὼ ἡμέρας ἐκ τοῦ πατρικοῦ οἴκου μετὰ ταῦτα ἐπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκόν τῆς μετὰ τὴν ιδεάν νὰ πείσῃ τὸν πατέρα τῆς νὰ δεχθῇ αὐτὸν ὡς σύζυγόν τῆς καὶ νὰ τῆς δώσῃ τὴν προικὰ τῆς. Ἄλλ' ὁ πατὴρ θυμωμένος διὰ τὴν ὑβρίν «ποῦ ἦσουν μωρὴ;» ἐρωτᾶ τὴν κόρην του· ἐκείνη δὲ ἀπὸ ἐντροπὴν εἶχε κατὰ τὸ βλέμμα «ποῦ ἦσουν μωρὴ;» τὴν ἐρωτᾶ πάλιν «μὲ πλὴν ἦσουν μωρὴ;» ἐκείνη ἐστέκετο σιωπηλὴ καὶ ἐντροπισμένη· ἐκμανεῖς ὑπὸ ὀργῆς τότε ὁ γέρον ὄρμα καὶ ἀρπάζει τὴν σπάθην του καὶ διὰ μιᾶς ὀρμητικῶς τῆς φορᾶς ἐσπάζει τὸν ὠραῖον λιμὸν τῆς κόρης του ἠτις ἴστατο ἀκίνητος, ἀρπάζει δὲ τὴν κεφαλὴν ἀπὸ τὰ μαλλιά καὶ τὴν ρίπτει ἔξω ἀπὸ τοῦ παραθύρου. Ἀλλὰ τὴν στιγμὴν ταύτην ἐσκληύθησαν αἱ φρένες τοῦ πατρὸς καὶ στήντησε ἡμανιώδης διὰ παντός. Τί λέγετε σεις διὰ τοῦτο; Ἐγὼ λέγω καλὰ νὸ πάθῃ! τί τάχα; διότι ἦτο εὐπορὸς ἄν ἦτο καὶ γάδαρος, ἔπρεπε νὰ τῆς τὸν δῶσῃ; δὲν ἔπρεπε προηγουμένως νὰ ἐρωτήσῃ καὶ τὴν γνώμην τῆς κόρης του;

— Ἄλλο. Εἰς τὴν νέαν Φώκαιαν ἔζων ἐν μεγίστῃ ἀγάπῃ, δύο ἀδελφοὶ καὶ μία ἀδελφὴ ὠραία ὡς τὸ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ· ὁ νεώτερος ἀδελφὸς ἐκεῖ ὅπου ἐποίμανε τὰ ὀλίγα πρόβατὰ του, συνέβη νὰ φιλονεικῆσῃ μετὰ τῶν ποιμένων, εἰς δὲ ἐξ αὐτῶν ἐπρόφερε λέξεις προσβλητικὰς διὰ τὴν τιμὴν τῆς πατρὸς ἀδελφῆς του. Ἐκείνος δὲ χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸν ἰππεύει, φθάνει ὡς ἀστραπὴ ὀργισμένος εἰς τὴν οἰκίαν, κτυπᾷ τὴν θύραν ἔρχεται ἡ ἀδελφὴ του νὰ ἀνοίξῃ, πίπτει εἰς τὰς ἀγκάλας του, διότι ἔλειπε πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐκ τῆς οἰκίας, ἐκεῖνος λησμονεῖ τὰ πάντα καὶ κλαίει, ὅτε δὲ τὸν ἀφῆκεν ἡ ἀδελφὴ καὶ ἀνέβαινε τὴν κλίμακα, ἐξάπτεται πάλιν, σῦρει τὸ πυροβόλον, πυροβολεῖ κατ' αὐτῆς καὶ τὴν ρίπτει νεκράν· τρέξας δὲνὰ τῆς κόψῃ τὴν κεφαλὴν ἀπεσύρθη ἐντρομος καὶ ἔφυγεν. Ἡ δὲ δυστυχὴς ἐκείνη πρὸς τοὺς δραμόντας γείτονας ἔλεγε «χαττὰς ἐγένει» καὶ ἀπέθανε, χωρὶς νὰ εἴπῃ τὸν φονεὰ τῆς.

Αἱ! ἅς φθάνουν πλέον τὰ ἐξωτερικά, διότι βαρυντομαχιάζετε.

ΦΥΡΑΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Ἐντὸς τοῦ Αὐστριακοῦ τῆς προῦθες Τρίτης ὑπῆρχον καὶ Ἀμερικανοὶ περιοδεύοντες τὴν Ἀνατολήν. Τινὲς τούτων ἐξήλθον καὶ ἐπεσκεψάμεθα διάφορα μέρη τῆς πόλεως τὰ ἑποῖα καὶ ἰχνογράφουν ἐν μεγίστῃ ἐπιτηδειότητι καὶ ταχύτητι ἦλθον κ' εἰς τὸ Σχολεῖον καθ' ἣν ὥραν ἐξήρχοντο οἱ μαθηταί· ἕνα δὲ ἐκ τῶν μαθητῶν, μὴ Δεμησίσιον, φοροῦντα φέσι καὶ βρακί ἀπὸ τὰ συνήθη τῶν χωρίων, μᾶς παρεκάλεσαν καὶ τὸν ἐστήσαμεν ὀλίγον καὶ τὸν ἰχνογράφησαν ἐπιτυχέστατα· μετὰ ταῦτα μᾶς ἔδωσαν τὸ ἰχνογράφημα καὶ μᾶς παρεκάλεσαν νὰ διατάξωμεν τὸν μαθητὴν νὰ γράψῃ κάτωθεν τῆς εἰκόος τὸ ὄνομά του, τὴν ἡμερομηνίαν καὶ τὸ «Δεμησόος Κύπρου»· τούτοι γενομένου ἠθέλησαν νὰ μᾶς δώσωσιν ἐν δίφραγκον διὰ νὰ δώσωμεν εἰς τὸν μαθητὴν· μὴ δεχθέντων ἡμῶν ἠὲ χαρίστησαν καὶ ἀνεχώρησαν.

Ἰδοὺ Τουρκότης ἀγνή καὶ ἀμίαντος Εὐρωπαϊκῆς ἀνθρωπότητος!!! Ἰδοὺ βαρβαρότης γνησία καὶ ἀμόλυντος ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ!!! Τοιαῦτα θὰ ἀναφωνήσητε καὶ σεις ἂν ἀξιωθῆτε ὡς ἡμεῖς καὶ πατε νὰ ἀκούσητε τὴν ἀηδὴ αἰοῦσαν, διότι τὸ βλέμμα σας θὰ ἐλκύσῃ εἰς Ταξίαρχος τῶν υἱῶν Ἰσμαήλ. Θὰ θαυμάσητε καὶ θὰ βρεθῆτε ἔς τὰ στενά τί νὰ ἀηδιάσετε πρῶτον τὸν ἀσελγῆ ἐκείνης χορόν, ἢ τοὺς σιελωδεῖς τούτου γέλωτας; τὰ ἀηδὴ τραγούδια ἢ τὰς ἀγρίας τοῦ ἥρωος τούτου τοῦ καφενεῖου φωνάς; Πάντων τὰ βλέμματα, ἐκ ζηλοτυπίας φαίνεται, ὁ ἥρωος μᾶς ἤθελε νὰ στρέφονται πρὸς αὐτὸν καὶ πράγματι πρὸς αὐτὸν ἦσαν ἐστραμμένα, ἔκαμνε Φέττῆ καὶ ὄνομα καὶ πράγμα τὸ καφενεῖον ὀλόκληρον, διότι εἶνε ἐκ τῶν σπουδαίων ὁ ἀνθρώπος. Ὡς τῆς τουρκικῆς τουρκότητος τοῦ τῆς ἀμιάντου ἀληθῶς καὶ ἀμόλυντος Εὐρωπαϊκῆς ἀνθρωπότητος!!!

Ἀγγέλω ὑμῖν ἐν χαρᾷ, ὅτι τὸ Νοσοκομεῖον, χάρις εἰς τὰς προσπάθειας καὶ ἐνεργείας τοῦ Ἀξιοτ. Δημάρχου τῆς πόλεως ἱμῶν Κ. Χρ. Καρύδου καὶ τοῦ Ἀξιοτ. Δημοτικοῦ Συμβουλίου θὰ διατηρηθῇ. Ἐπίασαν τέλος πάντων αἱ δίκαιαι ἀραὶ μας, καὶ ἢ οἱ κωπηλάται ἠσθένησαν καὶ ἀφῆκαν τὰ κουπιά καὶ ἐστράφη ὑπὸ ἐναντίου ἀνέμου τὸ πλοῖον, ἢ, ὅπερ τὸ βεβαίωτον, ὁ Χάρων ἀνευ ὀβολοῦ δὲν τὸ κούνησε, τέλος πάντων δὲν διέβη τὴν Ἀχερουσίαν λίμνην πρὸς τὸ παρόν, ἴσως διὰ νὰ θρηνησωμεν καὶ ἐκ δευτέρου· ἀλλ' ὄχι· ἄς σκεφθῶσι

καλῶς, διότι τοῦτο δὲν θὰ γίνῃ πλέον.

—Κυρά μου σύ, δὲν σοῦ 'πα 'γὼ νὰ μὴ κάνῃς πιὰ σχέσεις μ' αὐτόνε τὸν μαγκούφη;

—Μὰ δὲν κάνω σχέσεις ἐγὼ μ' αὐτόνε!

—Καὶ μὲ ποῖνε ὠμίλαε τώρα μὰ στιγμὴ πού στεκοῦταν ἐδῶ;

—Δὲν κζέρω... ἀλλὰ... τάχατες... πιθανὸν νὰ μίλαε μ' ἐμέ, ἀλλὰ 'γὼ δὲν τὸν εἶδα.

—Μὰ 'γὼ δὲν σ' εἶπα νὰ τὸν 'ποβάλη;

—Μὰ τὸν 'πέβαλα καλέ, ἀφοῦ μάλιστα θυμώθη καὶ μοῦ 'πε κολὴν ἐντάμωσιν καὶ τοῦ 'πα καλῶς νὰ δρίσης.

—Ἄκουσ' ἐδῶ τί θὰ σ' πῶ! ἄλλην φορὰν σὰν ἔλθῃ νὰ τὸν δείξῃς τὰ ὄντια! μ' ἐνόησες;

—Ἄμ' δὲν τοῦ τὰδειξα καλέ ἀπὸ προχθές;

—Καὶ τί σοῦ 'πε;

—Μοῦ 'πενε ὅτ' εἶνε μαργαριτάρια. Ἐλεγχος.

Ἐένος ἐπισκεφθεῖς τὴν Δεμησόον.

—Ὡ! ὦ! μπράβω μωρὲ τῆς Δεμησόου τάλιν· τί βλέπω; πλακωτοὺς δρόμους! οἰκίας Εὐρωπαϊκῆς! ἐπιθυμῶ πολὺ νὰ τὴν συριανίσω καλά, ἀλλὰ ποῖος θὰ μ' ὀδηγήσῃ;

Πολίτης τις.—Ἐὰν εὐαρεστήσῃτε δύναμαι νὰ σὰς ὀδηγήσω.

—Ὅτ' ἐμὲ ὑποχρεώσητε Κύριε.

Π.—Ἄν εὐαρεστήσῃτε νὰ κάμωμεν κρηχὴν ἀπὸ τὸν πλακωτὸν τοῦτον δρόμον τὸν πρὸς τὴν θάλασσαν, νὰ τὸν διέλθωμεν γατὰ μήκος καὶ νὰ ἐπιστρέψωμεν ἀπὸ τὸν ἄλλον.

Ἐ.—Σ' τοὺς ὀρισμοὺς σας Κύριε· Ἀλλὰ πῶς ὀνομάζεται ὁ δρόμος οὗτος;

Π.—«Ἀγίου Γεωργίου».

Ἐ.—Τὸ δὲ καφενεῖον αὐτὸ τὸ μέγαλον;

Π.—«Βικτωρία». Ἄς προχωρήσωμεν λοιπόν...

Ἐ.—Τί βρῶμος εἶνε αὐτὸς Κύριε;

Π.—Εἶνε ἐνός νεροχύτου.

Ἐ.—Καὶ πῶς; δὲν ξεύρουν ὅτι ἔς τοὺς νεροχύτας πρέπει νὰ ρίπτουν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ὀλίγην στίψιν, ἀσήμαντον πράγμα, διὰ νὰ μὴ βρωμᾷ;

Π.—Αὐτὸ δὲν τὸ ξεύρουμεν Κύριε.

Ἐ.—Ἀληθέστατον καὶ θαυμασιώτατον... Μὰ τί τρέχει; αὐτὰς ὁ θόρυβος ἐδῶ μέσα; σὰν νὰ μοῦ φαίνεται, ὅτι ἄλλοι κλαῖσι κί ἄλλοι μανίζουσι.

Π.—Ὅχι φίλε μου. Εἶνε ξενοδοχεῖον εἰς τὸ ὅποιον συχνάζουσι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον χωρικοὶ καὶ ἐργαταί, καὶ τραγωδοῦσι

Ἐ.—Ἄ! Τραγούδια εἶνε αὐτά;... Μὰ

αὐτὸς πάλιν ὁ βρῶμος ἐδῶ;

Π.—Εἶνε... κατουρήματα Κύριε.

Ἐ.—Τί; ἀναγκαῖον ὑπάρχει ἐδῶ; δείξατέ μοι το παρακαλῶ, διότι, μὲ συγχωρήτε, θὰ τοῦ κάμω κ' ἐγὼ χρῆσιν.

Π.—Ὡ ὄχι· νὰ ἐδῶ εἶνε πρὸς κατουροῦν.

Ἐ.—Ἐδῶ ἔς τὸ μέσον τῆς ἀγορᾶς; καὶ τοιοῖ ἐρχονται ἐδῶ καὶ σὰς κάμνουν αὐτὸ τὸ ρεζηλ.κι;

Π.—Νὰ ἀπὸ τοὺς δικούς μας.

Ἐ.—Ἀπὸ τοὺς δικούς σας; ἀνθρωποὶ δηλαδὴ;

Π.—Βέβαια... ἀλλ' ὄχι... εἶνε κάποια παιδιὰ ἀνόητα.

Ἐ.—Ἄ α α... Καὶ πῶς ὀνομάζεται ἡ ἀγορὰ αὕτη;

Π.—Πιλλιάρδος...

[ἀκολουθεῖ]

Ἐντόπιον ἔχομεν, τὴν διὰ πλειονοψηφίας ἐκλογὴν ὡς βουλευτοῦ τοῦ Κ. Δ. Περίδου ἐκ Ἀάρνακος. Συγχαίρομεν αὐτὸν διὰ τὴν δηλωθεῖσαν οὕτως ὑπερ κούτου γνώμην καὶ σέβας τῶν κατοίκων, ὧν εἴμεθα ἐκ τῶν προτέρων πεπεισμένοι, ὅτι θὰ ὑπερασπίσῃ εὐπαρησιαστικῶς καὶ εὐτόλμως τὰ συμφέροντα.

Συμβουλευόμεν τὸν Δ... Ξενοδόχον νὰ φέρηται μὲ εὐγενέστερον τρόπον πρὸς τοὺς συγγενεῖς του ὡς ἀρμόζει εἰς τίμιον Γαμβρόν· αὐτὸς πλέον τὸ παράκαμεν· ἔλον ρεζίλικα πηγαίνει. Ἡ συμβουλή μας ἐλπίζομεν νὰ τὸν κάμῃ νὰ φέρηται μὲ σέβας πρὸς τε τὸν ἑαυτὸν του καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους. Ὅτ' αἰωπήσωμεν τὸ παρελθὸν ἂν δὲν μᾶς δώσῃ ἀφορμὴν τὸ μέλλον· ἄλλως θὰ παρακαλέσωμεν τὴν «Σάλπιγγα» νὰ δημοσιεύσῃ τὴν ἀνάρμοστον διαγωγὴν του, ὅπως ἡ κοινὴ γνώριση κατὰ βάθος τὸν ἀνδρα.

Λευκωσία. Εἰς θεατῆς τῶν συμβάντων.

Γνωστὸν ἀποκαθίσταται τοῖς ἐνδιαφερομένοις, ὅτι ὁ Κος. Κωνσταντῖνος Π. Ζιγγιτζῆς ἐκ Λευκωσίας θὰ ὑπογράψῃ τοῦ λοιποῦ «Κωνσταντῖνος Χατζηπέτρου.»

(Λευκωσία 21 Ὀκτωβρ. 84).

Φίλε Σαλπικτά

Εἰς τοὺς ἰατροὺς ἐμπιστευόμεθα τὴν ὑγείαν μας τὴν ζωὴν μας· ἀλλὰ διὰ τοῦτο πρέπει ἄρα γε νὰ ἔχωσι καὶ πλήρη ἐλευθερίαν εἰς τὸ νὰ ἐκσφενδονίζωσι καθ' ἡμῶν καὶ κατὰ πρόσωπον ἀνευ λόγου καὶ χάριν μόνον τοῦ νὰ γελάσωσι τρίτοι τινὲς, αἰσχρὰς καὶ ἀπρεπεῖς φράσεις, τὰς ὁποίας οὗτοι κἀθῆνται ἄλλον καὶ δημιουργοῦν διὰ τὴν καλὴν πρὸς τὰ τοιαῦτα ὀρεξί του;

Ἐκ τοῦ στόματος ἐκείνου ἐκ τοῦ ὁποίου ἐξέρχεται πολλάκις ἡ ζωὴ, εἶνε δίκαιον νὰ ἐξέρχονται λέξεις—εἰσαχθεῖσαι θεβαίως πρότερον— τῶν ὁποίων τὴν οὐσίαν καὶ τὸ τῆμαι νόμενον ἐκεῖνος μόνος πρέπει νὰ εἰξεύρη καὶ νὰ αἰσθάνηται, καθ' ὃ ἐπιστήμων ;

Ἐπάρχει παρ' ἡμῶν εἰς τοιοῦτος ἐπιστήμων τὸν ὁποῖον ἡμεῖς μὲν σεβόμεθα, ἀλλ' ἡ γλῶσσά του δὲν τὸν σέβεται. Ἐπίστος οὐτος, ὡσάκις ἀγοράσῃ τι, περικυκλοῦται: ὑπὸ τινων οἴτινες εἶτε ἐκ κακεντρεχείας διὰ νὰ βλάπτωσι τὰς ἐργασίας τῶν ἄλλων, εἶτε διὰ νὰ κάμωσι κκέφι, διότι γνωρίζουσι τὴν γ λ ὡ σ σ α ν τοῦ ἐπιστήμονος, ἐκτιμῶσι τὸ πρᾶγμα εἰς τὸ ἕν τέταρτον τῆς ἀξίας του καὶ προσπαθοῦσι νὰ τὸν πείσωσιν, ὅτι ἦπα τήθη, οὗτος δὲ ἐπιτίθεται διὰ τῆς γλώσσης του εἰς τὸν πωλήσαντα πρὸς αὐτὸν τὸ πρᾶγμα. Ἐν τοιοῦτον ἐπάθομεν καὶ ἡμεῖς προχθές, ἐξεσφενδόνισε δὲ καθ' ἡμῶν ἐν μέσῃ τῇ ἀγορᾷ ὁ φίλος μας ἰατρός, Κ. Ρ. λέξεις ὅσον αἰσχροῦς, τὸσον προσβλητικᾶς, καὶ τὸσον γελοίας: καὶ τὸ μὲν γελοῖον τῶν λέξεων του μετεδόθη ἀμέσως εἰς τρίτους οἴτινες ἐπεθύμουν τοῦτο, ἀλλὰ τὸ αἰσχρὸν καὶ τὸ προσβλητικὸν πεπίσμεθα, ὅτι δὲν ἀφίνουσι τὸν κύριον τῶν λέξεων τούτων. Λυπούμεθα μόνον, ὅτι τὸν ἐπιστήμονα τοῦτον τὸν ἦκουον γυναῖκες καὶ παιδιά, περιπατοῦντα καὶ ψάλλοντα καθ' ὄλην σχεδὸν τὴν ἀγορὰν τὰς περιφήμους ἐκεῖνας λέξεις του, *

[Ἐκ πολλῶν χωρίων).

Διεθλῶν πολλὰ χωρία κατ' αὐτὰς φίλε Σαλπικτά, εἶδον τὰ ἐξῆς ἄτοπα διὰ τὰ ἔποια ἀνάγκη νὰ κάμητε λόγον ἀνωνύμως πρὸς τὸ παρὸν. Εἰς διδάσκαλος ἐνὸς χωρίου τέσσαρας μόνον ὥρας τὴν ἡμέραν κάμνει μάθημα: φαντασθῆτε λοιπὸν πύσας ἡμέρας τὸ ἔτος παραδίδει, ἀφοῦ ἀφαιρέσητε καὶ τὰς πολλὰς ἀπουσίας τῶν παιδῶν ὡς ἐκ τῶν ἐργασιῶν τῶν γονέων των. Ἄλλος ἀφοῦ συναθροισῆ τοῦ μαθητᾶς, τοὺς ἀφίνει εἰς ἕνα πρωτόσχολον καὶ ἐκεῖνος ἐξέρχεται νὰ ἀνηγήσῃ. . . (νὰ χρυσάφι νὰ μάλαγμα! Ἄλλου οἱ μαθηταὶ παραπονοῦνται, ὅτι ὡσάκις πλησιάζουσι νὰ κάμωσι μάθημα εἰς τὸν διδάσκαλον, ζαλίζονται. πόθεν; ἂν τὸ ἐνοήσῃς; ἀπὸ τὴν γέμουσαν οἴνου ἀναπνοὴν τοῦ διδασκάλου φίλε μου [καταρραμένον]. Ἄλλος ἐπὶ μῆνας δὲν παρουσιάσθη ἔς τὴν Ἐκκλησίαν. (φαντασθῆτε τί θὰ γείνουν οἱ μαθηταί). Ἄλλος ἀφίνει τοὺς μαθητὰς ἔς τὸ σχολεῖον καὶ κατγίνεται εἰς τὰ κτήματα του τὰ ὅποια ἔχει εἰς τὸ ἴδιον χωρίον ἄλλος. . . Ἄργος.

Σ. Σ. Σὲ διακόπτω, φίλε πανόπτα, διότι ἀηδίασα πλέον: ἀλλὰ διατί δὲν συνεβούλευσας τοὺς δυστυχεῖς ἐκεῖνους ποῦ ἔσχον τὴν κακὴν τύχην νὰ ἔχωσι τοιοῦτους δι-

δασκάλους νὰ τοὺς πιάσουν ἀπὸ τ' ἀφτίκ' ἐξω τῆς πόρτας; οὐ νὰ μοῦ χαθῆτε κύριοι διδάσκαλοι καὶ ὄχι διδάσκαλοι: ποῖον εἶνε τὸ καλὸν ποῦ διδάσκετε κύριοι; (μὲ συμπάθειο, διότι: σᾶς λέγω κυρίου;) θὰ σᾶς βρεθῶ εἰς ἄλλην εὐκαιρίαν καὶ δὲν θὰ σᾶς ἀρέσῃ: σᾶς τὸ λέγω ἀπὸ τώρα καὶ συνάξετε τὰ μισθὰ σας ὅσα ἔχετε ἂν ἔχετε.

ΕΝ ΒΑΕΜΜΑ ΠΑΣΧΟΝΤΟΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ.

(συνέχεια ἴδε ἀριθμὸν 3:1)

Ε'.

Οἱ γονεῖς.

Ἐν δωμηκίῳ πλινθοκτίστῳ γεννηθεῖς, ἔχοντι σκυληκόβρωτα τὰ ἐπιπλα, καὶ παλαιᾶς ξυλίνην κλίνην ἐποχῆς, ἔχουσαν παρ' αὐτῇ εἰκονοστάσιον, ἐν' ἣ ἡ Θεοτόκος ἐφυλάσσετο, ἐκεῖ μετὰ τριάκοντα ὀλόκληρα πλήρη πικρίας ἔτη εὔρον τοὺς γονεῖς. Ἀμφοτέρων τὰ γόνατα ἐκάμπτοντο ὑπὲρ βαθέος γήρατος, λευκότεριχες ἦσαν ἀμφοτέροι, ἀλλὰ τὸ λογικὸν ἐν πληρεῖ τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ ἔλαμπεν.

Οἱ ἄνθρωποι προγενεστέρων ἐποχῶν, καθ' ἃς ἀγί' ἀπλοῦτος ἐβασιλευε, κ' ὡς ἵππους ὁ συρμὸς δὲν ἐσφραῖεν αὐτοὺς, οὐδ' ἐμιμοῦντο τὰ τῶν ἄλλων ἔθιμα καὶ ἦθη ὡσεὶ πῖθηες, μακρότερον ἔζων ἡμῶν τῶν εὐγενῶν ἐπὶ τῆς γῆς, βίον εὐδαιμονέστερον διάγοντες.

Ὅταν καλῆται ἡ ἀπάτη πρόδοδος, ὅταν ὁ ἐν πᾶσι δόλος ὡς πολιτισμὸς ὑφ' ὄλων θεωρῆται τῶν κοινωνιῶν, ὅταν ἡ ἀγυρτεία ὀνομαζῆται.

λαμπρόν φῶς δαδουχοῦν τὴν κόσμον σύμπαντα, ἡ ἀνθρωπότης φθισαῖ κ' ἀπόλλυται, θαινουσα κατ' εὐθείαν πρὸς τὸν θάνατον.

Ὁ δέκατος ἑνατος δυστυχεῶς αἰὼν, τῶν φώτων ὁ αἰὼν καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, ὡς εὐφῆμῶς τὸν καλοῦν ἴσως οἱ τοφοῖ, εἶνε αἰὼν σκότους καὶ βαρβαρότητος, αἰὼν τὰ πάντα πεφυρμένως παριστῶν.

Νῆνοι ἡμεῖς οὔτε νὰ ἀτενίσωμεν τοὺς γίγαντας προγόνους μας δυνάμεθα, καὶ μολοντοῦτο θεωροῦμεν ἀρετὴν τὸν ἰδιωτικὸν νὰ μὴ μιμώμεθα βίον αὐτῶν, ἀλλ' ὅτε, τὸν δημόσιον.

Ἡ τοῦ Λυκούργου ἐποχὴ παρίσταται εἰς τὰ τετυφλωμένα ὄμματα ἡμῶν ὑπὸ τῆς κουφονοίας καὶ διαφθορᾶς, ὡς ἐποχὴ ἀγρίων, κούφων κ' ἀμειβῶν. οἱ Λεωνίδαὶ δὲ καὶ οἱ Θεμιστοκλεῖς, ὡς ἥρωες τινὸς μυθιστορήματος, ὦν τὰ ἄθλα ἀναγινώσκει ἕκαστος πρὸς ἴδιον τέρψιν καὶ εὐχαρίστησιν. Ἐὰν οἱ τοῦ εἰ κ ο σ ι ε ν α ἥρωες

δὲν εἶχον ὡσεὶ τύπον καὶ ὑπογραμμὴν τὰ θεῖα τῶν προγόνων παραδείγματα, βεβαίως πρὸς ἐκεῖνους ποτὲ ὅμοιοι δὲν θὰ ἠδύναντο τόσον ν' ἀναδειχθῶν. Ἀλλὰ κ' αὐτῶν ἡ ἀρετὴ ὡς ὄνειρον, ὡς τραγικὸν τι δράμα ἐκτυλίσσεται πρὸ τῶν ἐκπεπληγμένων ὀφθαλμῶν ἡμῶν. Καὶ μολοντοῦτο ἦσαν οἱ πατέρες μας, αὐτοὶ οἱ τὴν πατρίδα μας δοξάσαντες, οἱ τῇ Ἐλευθερίᾳ ἀνεγείραντες τόσους βωμοὺς μετὰ τὴν ζωὴν καὶ αἱμάτων.

(Ἐπεταὶ συνέχεια.)

Ἐν Λευκωσίᾳ «Ν. Κ.»

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμητσου

(λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασία ἄπισσα καὶ συνήθητὸ γομ. Γρ. 160—170

Κρασία νέα τὸ γομάρ. 120—140
Ρακή σούμα 19 βαθμ. ἡ ὀκά 2, καὶ 10.—

Λευκωσίας (λίρα Ἀγγλ. Γρ. 182.)
δ αῖτος τὸ κοιλὸν (22 ὀκ.) Γρ. 20—21.
ἡ κριθή ,, [16 ὀκ.] 12—13.
ἀλευρι ἐντόπιον ἡ ὀκά 50—51 παραδ.
τὸ κρέας ἡ ὀκά γρ. 8—9.

Λύσις τοῦ 32 αἰνίγματος.

Χρ-όνος

λυτῆρες.—Οὐδεῖς.

Λύσις τοῦ 33 αἰνίγματος.

σοφός.

Μόνος λυτῆρ ὁ ἐκ Λεμητσου Κ. Ν. Γ. Μ α ληκιδης.

Αἶνιγμα 33.

Τὸ ὄλον μου ἀποτελεῖ, μέρος τοῦ σώματος σου,
πλὴν τὴν διπλὴν μου κεφαλὴν ἂν χάσης ἀπ' ἐμπρός σου,
πτῆνὸν ἀμέσως θὰ φανῆ φίλε ἐνώπιόν σου.

Λευκωσία Πόλ. Γαβριηλίδης.

ΕΙΔΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ

Οἱ ἐπιστέλλοντες πρὸς τὴν « Σάλπιγγα » νὰ γράφωσι καθαρώς, εὐκταγνώστως καὶ συντόμως: ζητοῦμεν δὲ συγγνώμην ἂν διατριβᾶς τινὰς μακροσκελεῖς καὶ δυσαναγνώστους δὲν καταχωρίταιμεν καὶ δὲν θὰ καταχωρίζωμεν ἐν τῷ μέλλοντι.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΙΛΟΥ ἡ ΚΥΠΡΟΣ ἐν Λευκωσίᾳ.